

ชีวิตครูของผม ตอนเป็นครูว่ายากแล้ว แต่โอนย้ายมารับราชการครูยากกว่า

นำเสนอเมื่อ : 21 ก.ค. 2552

ที่ผมเขียนเรื่องนี้ ผมจะได้เอาไว้เตือนใจผมว่า สิ่งที่ได้มายากนั้น ต้องรักษามันให้ดี
จึงบันทึกเป็นลำดับขั้นตอนเก็บไว้ เพื่อวันใดเริ่มท้อก็จะเอามาอ่าน เพื่อสร้างกำลังใจ
และเตือนตัวเองให้ทำงานที่ตนรักให้ดีที่สุด เรื่องนี้ไม่ได้ว่าเป็นความผิดของใครนะครับ
เขียนเพื่อบันทึกไว้ในความทรงจำครับ

ผมเรียนจบนิติศาสตร์ตั้งแต่ปี 2535

แล้วก็ไม่เจริญก้าวหน้าในการทำงานเท่าไรนัก จนกระทั่งตัดสินใจเรียน
ศึกษาศาสตร์ จบในปี 2549

พอเรียนจบก็เรียนในสาขาศิลปศาสตรบัณฑิตภาษาอังกฤษต่อเลยจนจบในปี 2550

ประมาณเดือน มิ.ย.2550 นั้น ผมได้โทรศัพท์ไปสอบถามที่

สำนักงานพื้นที่เชียงราย เขต 3 ซึ่งทางเชียงรายก็แจ้งว่า

ตำแหน่งเหลือแต่ครูตอย กับครู กศน. จะเอาใหม่ ผมก็บอกว่าผมขอเป็นครูตอย
สอนประถม ถึงแม่ว่าจะจบเอกมัธยมศึกษา ก็เถอะ

หลังจากนั้นทางคณะกรรมการก็สอบถามถึงทำไมถึงอยากเป็นครู

และอธิบายถึงความยากลำบากต่าง ๆ ก็จะมีใหม่ ผมก็บอกวาสู่

ทางสำนักงานเขต ก็ให้ทำหนังสือผ่านผู้บังคับบัญชาไปถึง สำนักงานพื้นที่เขต

ประมาณ ก.ค.2550 และได้รับตอบรับว่าตำแหน่งยังไม่ว่าง ประมาณเดือน

ส.ค.2550 ตอนนั้นหเรอ ฎกวกกระทบแยะ

ทั้งที่เราไม่ได้ไปประกาศบอกใครว่าจะไป ทั้งเพื่อนร่วมงาน รุ่นน้อง

และผู้ใหญ่บางคน ประเทท้ทั้งสมนำหุหนา สมเพช อะไรทำนองนั้น

ก็ทำใจวางคังไม่มีวาสนาแล้ว ก็กมหนารับกรรม ทำงานต่อไป แต่เมื่อเดือน

มี.ค.2551 ก็ได้รับแจ้งจากสำนักงานพื้นที่เขตว่า ที่ประชุม อ.ก.ค.ศ.

อนุมัติให้โอนมาเป็นครูตอยได้ ก็ดีใจมาก ๆ

รีบเดินทางไปรับหนังสือที่เชียงรายด้วยตนเอง จากนั้นเดือน มี.ค.-เม.ย.52

เป็นเดือนที่ทำเรื่องของหน่วยงานตนเอง ไม่ว่าจะป็นขออนุมัติโอนย้าย

ตรวจสอบหนังสือ จากนั้นก็รับส่งเรื่องให้ จว.เชียงราย ในเดือน ก.ค.2551

ทราบวา

เรื่องไปถึง ก.ค.ศ. ก็โทร.ไปตาม ก็ทราบที่กำลังวิเคราะห์ อยู่ ก็รอไป จนเดือน ก.ย.2551 ก็ไปตามเรื่องบอกว่ายังไม่ถึงวาระประชุม ก็รอไปอีก จนปลายเดือน ก.ย.2551 ทาง สำนักงานพื้นที่เขตแจ้งว่าขอให้ส่งสำเนาคำสั่งเงินเดือนไปให้ ก็ใจชื้นว่าได้ไปแน่ ก็ยังเจียบหาย คราวนี้โทร.ประสานงานทุกเดือน เนื่องจากหน่วยงานเดิมจะมอบหมายงานใด ก็เกรงว่าคำสั่งจะออก เลยไม่ได้มอบหมายอะไรให้เต็มที่ เดือน ม.ค.2552 ได้รับแจ้งว่าหลักฐานที่ส่งไป 11 รายการนั้นขาดไป 6 รายการ ผมก็ต้องวิ่งประสานกับสำนักงานพื้นที่เขต เพื่อจัดส่งให้ครบ จากนั้นก็โทร.ไปติดตามเรื่องก็แจ้งว่า น่าจะทราบผลประมาณ มี.ค.52 ซึ่งในช่วงนั้นก็เตรียมพร้อมอยู่ ผ่านเดือน มี.ค.52 – เม.ย.52 ก็เจียบสนิท จนปลาย เม.ย.52 ได้รับการประสานจาก ก.ค.ศ. ว่า จะปรับตำแหน่งผมจากครูผู้ช่วย เป็น ครู ค.ศ.1 โดยเรื่องอาจจะเข้าไปประมาณ 1 เดือน และให้ส่งคำสั่งเลื่อนเงินเดือนใหม่ประกอบอีก และผมต้องไปตามขอหนังสือรับรองจากสถาบันการศึกษาที่ผมเคยสอนใหม่อีกครั้ง ก็เร่งติดตามเรื่องจนเสร็จและส่งไปกลางเดือน พ.ค.52 และก็ยังไมทันประชุม เพราะต้องวิเคราะห์ผลงานผมในเดือน มิ.ย.52 ซึ่งก็มีการประชุมอีกใน 13 ก.ค.52 หลังจากนั้นผมก็ติดตามผลปรากฏว่า ผมยังนำเขาประชุมไม่ทัน คงต้องรอไปอีกประมาณปลายเดือน ก.ค.52 ซึ่งผมก็ต้องนับวันอดทนไป ซึ่งก็ไม่ว่าคำสั่งจะออกเมื่อไหร่ ระหว่างนี้ผมก็ไปสอนหนังสือเพื่อหาประสบการณ์ไปพลาญกับโรงเรียนในพระพุทธศาสนา นี่ก็คือสรุปเรื่องของผมว่า การเป็นครูสอนคนให้ดีนั้นว่ายากแล้ว การโอนย้ายมารับราชการต่างกระทรวงก็คงยิ่งยากกว่า ดังนั้นเมื่อผมได้ไปแล้วก็จะตั้งใจสอนอย่างเต็มที่ สมกับที่รอคอย